

Välitila pelastuksessa.

Ilm. 1:18 *ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.* Ilm. 20:14 *Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi.*

KJV 1789 *And death and hell were cast into the lake of fire. This is the second death.* Monetkin tutkijat ja suurtenkin kirkkokuntien oppi käsittää tuonelan eri asiaksi kuin itse helvetin. KJV käyttää kuitenkin helvetti sanaa molemmissa jakeissa. Välitila –käsite kuitenkin ymmärretään niin, että se on paratiisi eli taivaan esikartano vanhurskaille uskoville, jossa he viettävät kuolemansa ja ylösnousemuksensa välisen ajan. Syntisille se on tulisen kärsimyksen paikka.

Oppi perustunee pääasiassa Jeesuksen vertaukseen rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta, joka maan päällä eläessään oli köyhä kerjäläinen ja tautien kourissa kärsivä.

Luuk. 16.luku:

16:19 *Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. 20 Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita 21 ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. 22 Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. 23 Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. 24 Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!'*

25 *Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi*

sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa. 26 Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luokseenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.' 27 Hän sanoi: 'Niin minä siis rukoilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon 28 – sillä minulla on viisi veljeä – todistamaan heille, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan.' 29 Mutta Aabraham sanoi: 'Heillä on Mooses ja profeetat; kuulkoot niitä.' 30 Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aabraham; vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin he tekisivät parannuksen.' 31 Mutta Aabraham sanoi hänelle: 'Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös.'"

Kyseessä on Jeesuksen **vertaus**. Jos tällainen oppi todella olisi Raamatussa, luulisi sen olevan kirjoitettu useassa kohdin. Varmaan Jeesus ja apostolit julistaisivat sitä aina puhuessaan varsinaisesta Jumalan valtakunnasta. Mutta ei! Missään muualla Raamatussa ei kerrota, että kuoleman jälkeen ihminen eläisi tällaisessa paikassa, jossa toiset nauttivat olostaan Abrahamin helmassa ja syntiset kärsisivät tuskaa näitä kahta ryhmää erottaan kuilun takana. Saarnaaja 9:5 sanookin: *Sillä elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta **kuolleet eivät tiedä mitään**, eikä heillä ole paikkaa, vaan heidän muistonsa on unhotettu.* Kuolleet eivät tiedä mitään, eivätkä myöskään tunne mitään!

Tuonela, joka englanninkielessä käännetään sanalla *hell*, tunnetaan nykyisin helvettinä. Se oli alunalkaen vain maakuoppa tai maakellari. Kreikaksi *hades* ja hebreaksi *sheol*. Suomeksi lähinnä vain *hauta*, jossa ruumis kuolleena makaa ja maatuu tuntematta mitään. Piinahelvetillä, jossa syntinen kärsii ikuista piinaa tulisessa järvessä, on peloteltu vuosisatojen ajan kirkkoväkeä ja pidetty heidät kurissa. Oma käsitykseni helvetistä on se, että se tarkoittaa ikuista poiskarsimista Jumalan yhteydestä. Kadotustuomion saavat

karsitaan pois ikuisen elämän saaneiden joukosta. Tätä pohdin tarkemmin artikkelissa "Viimeinen tuomio".

Jeesuksen vertausta rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta (Luuk 16:19 >) on käytetty todisteena välitilasta, jossa kuolleet oleskelevat ennen viimeistä tuomiota. Syntisille se on tuskan ja kidutuksen paikka, mutta vanhurskaat pääsevät välitilassa "Abrahamin helmaan". Rikas mies, joka on joutunut kärsivien puolelle, on tuskissaan ja kääntyy Abrahamin puoleen apua saadakseen. Jos kuolleet eivät tiedä mitään, he eivät myöskään tunne mitään.

Ajatus, että tällainen kuoleman valtakunta, jossa oltaisiin ruumiillisessa ja tietoisessa olotilassa, olisi oikeasti absurdi; onko kyseessä samat ruumiit missä ihmiset ovat kuolleetkin? Varmaankin koska ylösnousemusta ei ole vielä tapahtunut. Ruumiit ovat tuhoutuneet ja usein vain kasa luita on jäljellä. Kuinka nämä voivat tuntea janoa ja tuskaa? Vai ovatko ruumiit sittenkin henkiruumiita? Sama kysymys: miten henki voi tuntea fyysisen ihmisen tavoin janoa ja kuumuuden polttavuutta?

Tuonelan on katsottu muuttuneen toisenlaiseksi Kristuksen kuoleman jälkeen. Kun se Vanhan Testamentin aikoina oli vain hauta (sheol/hades), se on nyt uskoville ihana paratiisimainen olotila, jossa uskovat voivat odottaa tuomiota ja pääsyä taivaaseen. Samat kysymykset voidaan esittää tähänkin uuteenkin tulkintaan. Ja lisäksi: Kuolleet, niin ne kuolleet, jotka kuolivat Vanhan Testamentin aikana kuin uudetkin kuolleet, on ilmeisesti jaettu kahteen ryhmään. Syntiset joutuvat tuskaa ja janoa polttavassa kuumuudessa kärsivien joukkoon ja vanhurskaat pääsevät Abrahamin kanssa nauttimaan paratiisin onnesta. Kuka on päättänyt ihmisten osalta kummalle puolelle he joutuvat? Viimeistä tuomiota ei ole vielä tapahtunut. Kuka siis on toiminut tuomarina ja millä valtuutuksella?

Oppi kolmannesta taivaasta tai paratiisista tai välitilasta on

kovin heikosti perusteltavissa Raamatun pohjalta.